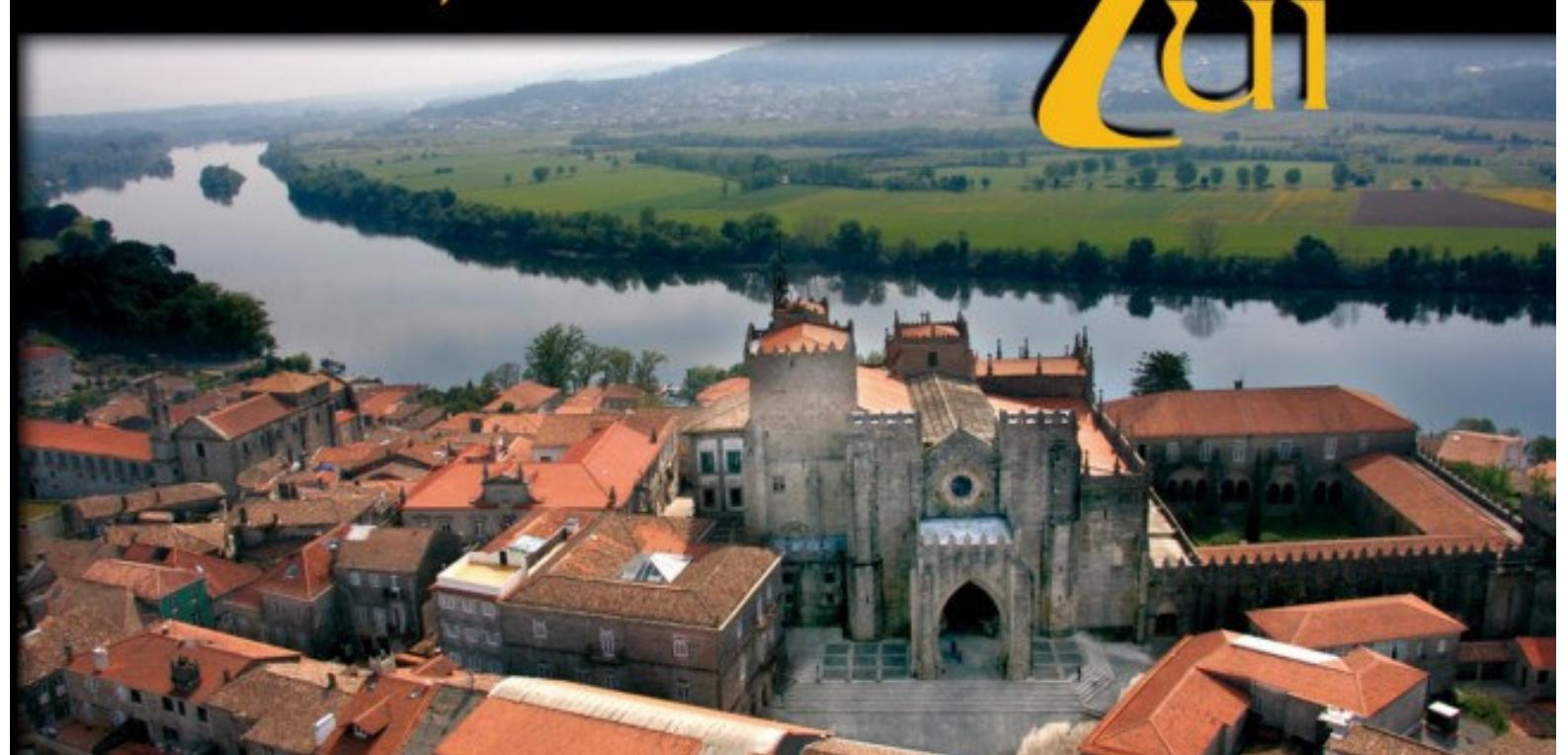

A historia
en Pedra

Tui

Paseo da Corredoira, inicios S. XX

Tui na história

Río Miño visto dende a Catedral

As magníficas condicións naturais deste territorio posibilitaron o asentamento humano dende tempos remotos. O casco de bronce de Caldelas (no Museo Diocesano) e o castro do Alto dos Cubos (en Pazos de Reis) son as principais testemuñas de épocas prehistóricas.

Na Romanización Tui contará cunha das mansións da Vía XIX, entre Braga e Lugo, así como un elemento defensivo, o Castellum Tyde das fontes clásicas. Importante papel que se acrecenta no reino suevo, especialmente ao asentar Rekiamundo aquí a súa corte, como faría posteriormente o príncipe visigodo Witiza.

Trala invasión musulmá e os ataques viquingos os reis porán á cidade baixo o señorío do bispo (cuxa sede se documenta dende o século V). Tui ao longo da Idade Media e Moderna será o centro relixioso, administrativo, militar e comercial do sur de Galicia. Nestes séculos existía unha comunidade xudía coa súa sinagoga (e incluso carnicería, a única documentada en Galicia).

En 1640 con ocasión das guerras con Portugal amplíanse as murallas medievais, adaptándoas aos novos sistemas defensivos. Ata 1833 Tui foi unha das sete capitais do Reino de Galicia e na cidade celébranse as Xuntas do Reino de Galicia en 1664. Esenario das loitas contra os invasores franceses, a comezos do século XIX, Tui conservou o seu rico patrimonio cultural e a súa condicións de punto de unión cos veciños portugueses, sobre todo dende a construción da ponte internacional en 1886.

Tui na Actualidade

Edificio "Área Panorámica"

Rúas comerciais

Paseo da Corredoira

O Concello de Tui conta cunhas excepcionais condicións xeográficas e climáticas, idóneas comunicacións (existe conexión por autovía e autoestrada con Galicia e o resto de España e con Portugal), e un atractivo conxunto histórico.

Tui posúe unha ovación comercial, dende o comercio tradicional de atención personalizada, ás grandes superficies comerciais, sen esquecer o mercado que todos os xoves ocupa o centro urbano.

Como cabeceira da comarca do Baixo Miño conta con numerosos servicios administrativos (Facenda, Comisaría de Policía, etc.), sen prescindir da súa condición fronteiriza que facilita a comunicación coas xentes e a cultura de Portugal.

Destaca tamén Tui por unha intensa vida social e cultural que ten no Teatro Municipal e no edificio "Área Panorámica" unha ampla oferta de actividades.

Compre visitar o Museo Diocesano e o Catedralicio, os Centros de Interpretación do Monte Aloia ou do Camiño Portugués. Os atractivos do conxunto histórico, coa Catedral de Santa María coma referente, e os recursos naturais do Parque Natural do Monte Aloia e o río Miño, xustifican unha visita a esta cidade de Tui.

Ponte Internacional, vista dende Portugal

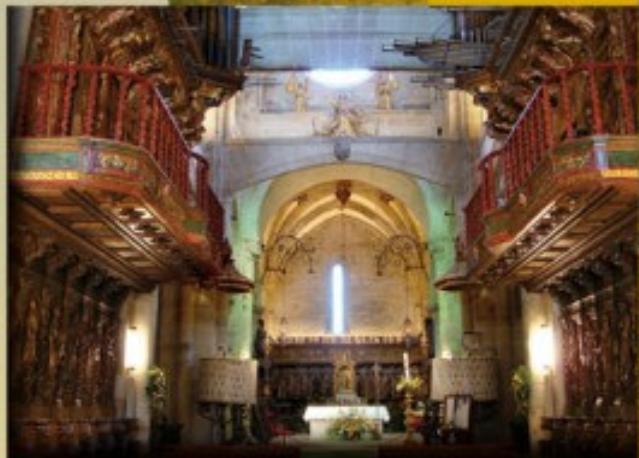

Catedral

Máximo expoñente da riqueza artística da cidade, iniciada no século XII, realizanse en estilo románico a súa planta, muros exteriores, portada norte e a magnífica iconografía dos seus capiteis. Ao gótico corresponde a fachada principal, a primeira deste estilo realizada na Península Ibérica, no seu timpano diversas escenas relacionadas co Nacemento de Cristo.

No seu interior destaca o retablo da Expectación, o altar relicario da Capela das Reliquias, ambos do século XVIII. Na capela maior está situado o coro realizado en 1699 por Castro Canseco. Tamén ao século XVIII corresponde o altar monumento do Xoves Santo, desmontable, e hoxe instalado na nave do Evanxelio. No Museo Catedralicio destacan o copón de coco do século XV e a talla da Virxe coñecida coma "A Patroa", datada no século XIV, a custodia procesional e un fragmento do primitivo retablo maior de pedra caliza de 1529.

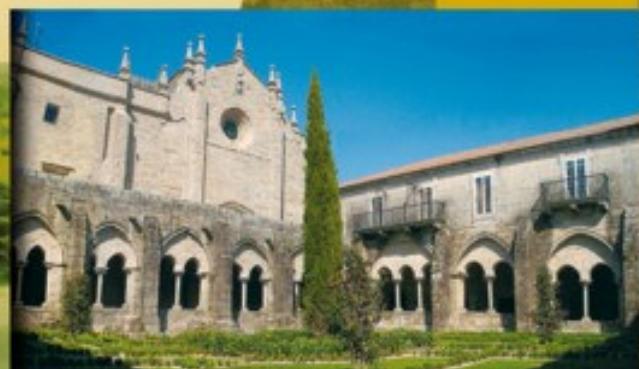
O claustro é o único gótico conservado nas catedrais galegas. Destacar a paisaxe que se contempla dende o torreón dos Soutomaior e a primitiva Sala Capitular románica do século XII.

Nave central e órganos

Pórtico

Claustro

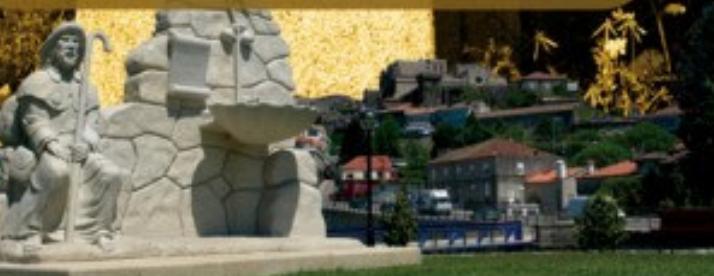
Camiño de Santiago

Tui foi dende sempre a porta do Camiño Portugués en Galicia; contaba, dende época medieval, cun Hospital para peregrinos (o actual Museo Diocesano onde destacan as coleccións de arte sacro da diocese e da arqueoxia da cidade), onde podían pernoctar.

A capela dedicada á Virxe do Camiño, a coñecida coma "Ponte das Febres" (en Ribadelouro) onde enfermou de morte o dominico San Telmo, patrón da cidade, son testemuñas dese itinerario de peregrinación. Na actualidade existe un albergue de peregrinos a carón da Catedral.

No antigo convento de San Domingos existe un Centro de Interpretación sobre o Camiño Portugués a Santiago.

Monumento ao peregrino

Ponte da Veiga do Louro

Ponte das Febres

Albergue de peregrinos

Monte Álaoia

Declarado Parque Natural polo Real Decreto 3160, 4-12-1978, comprende unha extensión de 746 hectáreas. Posúe un recinto amurallado de época galaico-romana e unha pequena ermida dedicada a San Xián, reconstruída no ano 1713 sobre un templo románico. Destacar a casa forestal de curioso deseño realizado polo enxeñeiro don Rafael Areses, agora Centro de Interpretación da Natureza. Existen diversas rotas de sendeirismo neste Parque Natural.

Capela de San Xián

Miradoiro no cumio do Monte

Casa Forestal -Centro de Interpretación

Lagos na subida ao Monte

Vista aérea Centro Piragüismo - Remo

Paseo Fluvial

Porto deportivo de Tui

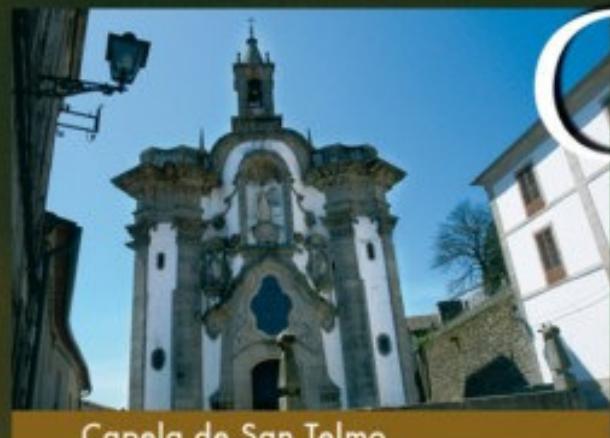
Río Miño

O río Miño ao seu paso por Tui forma parte, polos seus valores ecolóxicos, da Rede Natura 2000 da Unión Europea. Destaca pola beleza das súas paisaxes, o seu bosque de ribeira e a abundante fauna con especies tan características como o meixón, a lamprea, sábalos, salmón, así como diversos anfibios e réptiles de interese. O seu carácter navegable convérteno en idóneo para a práctica deportiva (especialmente remo e piragüismo) e a navegación de ocio.

Praia de Areeiros - Guillarei

Capela de San Telmo

Capela de San Telmo

Exemplar único do barroco portugués en Galicia, edificada sobre a casa onde morreu este santo dominico no século XIII. Iniciada en 1769 ainda que non se finalizou ata 1803. Destaca a súa planta circular, a súa cúpula gallonada ou os frescos de comezos do XIX.

Capela da Misericordia

A súa fachada é obra do artista tudense Melchor Alonso Feal, e data de 1575, sendo un exemplo da arte do Renacemento; no seu interior consérvanse algúns das imaxes procesionais da Semana Santa, destacando a Dolorosa obra do escultor Agustín Querol.

Capela da Misericordia

Igrexa de San Francisco

Igrexa de San Francisco

Era a igrexa do convento franciscano de San Antonio, realizada entre 1682 e 1728, cun destacado retablo barroco da primeira metade do XVIII. O antigo convento é, na actualidade, o Seminario Menor Diocesano desde 1850.

Convento das Clarisas

Convento das Encerradas

Sobre os antigos pazos episcopais da Oliveira edifícase entre os séculos XVII e XVIII o actual convento. A igrexa, de finais do XII, está deseñada polo arquitecto Domingo de Andrade, autor da fachada do Obradoiro compostelá. As monxas clarisas, "encerradas", elaboran uns deliciosos peixíños de améndoа.

Túnel das Encerradas

Convento de San Domingos

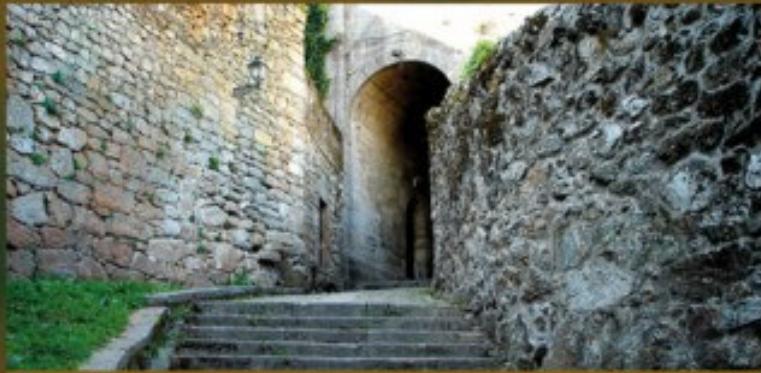

Igrexa de San Domingos

Igrexa edificada en estilo góticu, característico desta orde mendicante, posúe dous magníficos retablos barrocos: o maior obra de Antonio do Villar, do século XVIII, destaca pola súa grandiosidade; no cruceiro sur, o retablo da Virxe do Rosario posúe unha curiosa representación da batalla de Lepanto. Esta Igrexa e convento - do que se conservan escasos restos - foi panteón da nobreza tudense: Soutomaior, Correas, Ozores...

MURALLAS

Conserva a cidade restos dos dous recintos amurallados levantados para o seu defensa. Un de época medieval (séculos XII e XIII) formaba un amplo trapecio irregular, con varias torres defensivas. Só se conserva "A Porta da Pía", cos seus postigos visibles, a base da torre e diversos lenzos. Nos séculos XVII e XVIII, con ocasión das guerras con Portugal, edifícase un novo sistema amurallado, máis amplio, cuxos principais vestixios, se observan, por exemplo, no Paseo Fluvial.

Túnel da Misericordia

Rúa Entrefornos

CASCO HISTÓRICO

O antigo recinto amurallado da cidade, declarado conxunto histórico-artístico, constitúe un singular exemplo de urbe medieval. Destacan numerosas vivendas blasonadas ou dotadas dos característicos arcos conopiais dos séculos XV e XVI. Un paseo por rúas como A Canicouba, Entrefornos, Rúa do Corpo Santo ou o túnel das Encerradas ou da Misericordia evocannos estes tempos pasados.

Presenza Xudía

Tui contou, ao longo da historia, cunha dinámica poboación xudía que dispoña de sinagoga, cemiterio, etc. Aquí está documentada a única carnicería xudía de Galicia. Trala súa expulsión en 1942 mantivose a presenza de conversos e xudai-zantes como o testemuñan os "sambenitos" únicos en España conservados no Museo Diocesano e a figura singular de médico e filósofo do século XVI, Francisco Sánchez "O escéptico".

Rúa da Soidade

Sambenitos, Museo Diocesano

Pinturas S. XVI

Igrexa de San Bartolomeu

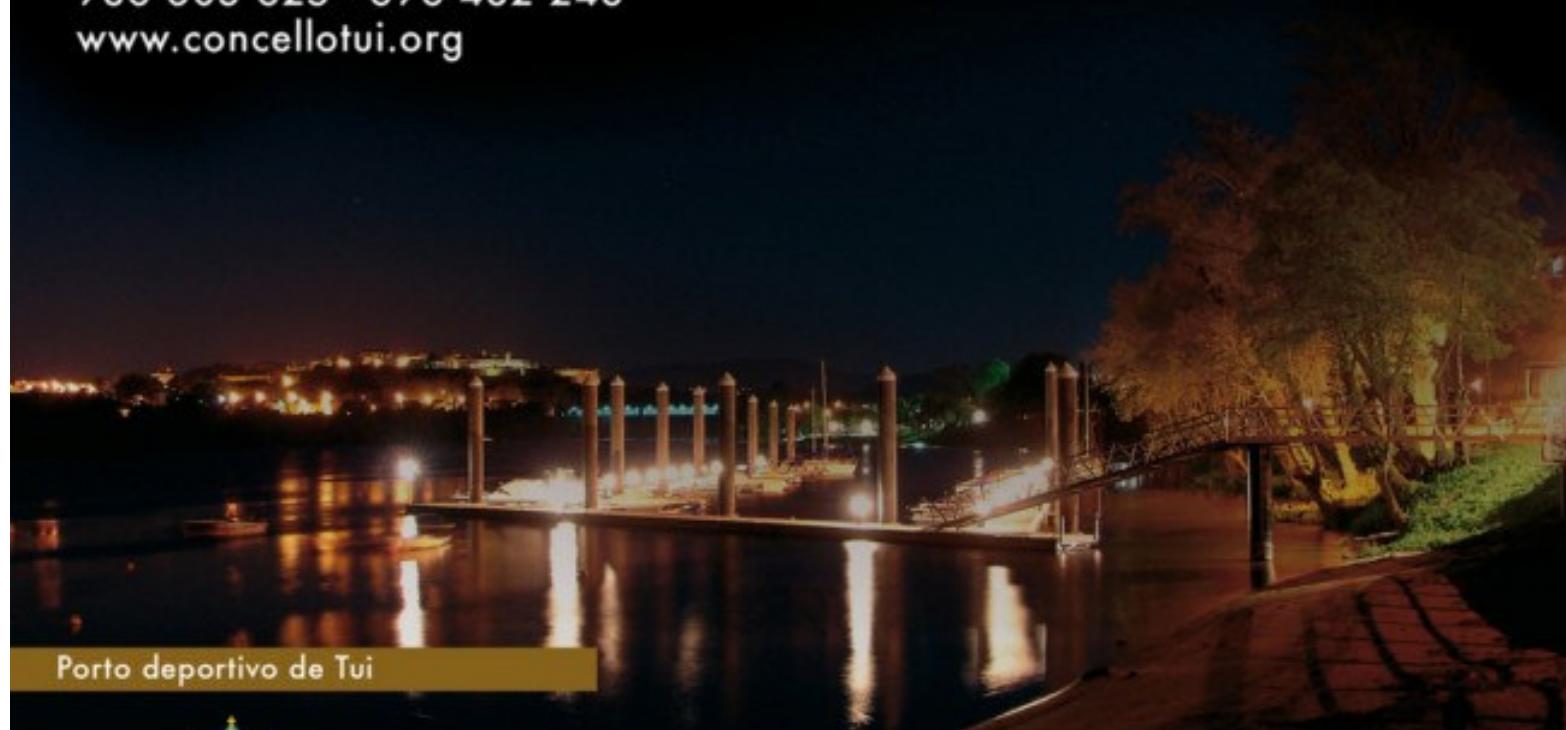
Igrexa de San Bartolomeu

Levantada sobre precedentes romanos e suevos esta igrexa data do século XI, coa súa planta basilical, destacando os seus capiteis historiados de rudo primitivismo. Na capela maior consérvanse unhas magníficas pinturas murais do século XVI. Este antigo mosteiro foi sé episcopal nos primeiros tempos medievais.

Vista de Tui dende Valença

Excmo. Concello de Tui
Praza do Concello, 1 - 36.700 - Tui
986 603 625 - 696 482 248
www.concellotui.org

Porto deportivo de Tui

Excmo. Concello de Tui

Fotografía e deseño_Gus Abreu
Textos_Rafael Sánchez Bargiela
Impresión_Gráficas Juvia
Depósito Legal_VG